

РЕШЕНИЕ

№ 6197

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5326** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. И. Ч. срещу Решение № РСЛ20-ГР94-3796-(15)/22.05.2023г. на кмета на район „С.“ Столична община, издадено по заместване от зам. кмет на район „С.“ съгласно заповед за заместване № РСЛ23-РД09-262/16.05.2023г., за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Жалбоподателката поддържа, че актът е незаконосъобразен, тъй като единство фактът, че засегнатото лице не е дало съгласие, не е основание да се пълен достъп до поисканата информация. Касае се за информация която е обществена и е свързана с изпълняваните задължения на длъжностно лице, с оглед на което и следва да бъде предоставена, при осигуряване защитата на личните данни на лицето. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за предоставяне на поисканата информация.

Ответникът по жалбата - кмет на район „С.“ СО, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че производството е образувано въз основа на подадено от Д. И. Ч. заявление с вх.№

РСЛ20-ГР94-3796-(8)/28.04.2023г., с което е поискала на основание ЗДОИ, да ѝ бъде предоставено „копие от РСЛ20-ГР94-3798-(6)/28.11.2022г.“, за което твърди, че съдържа писмените обяснения на секретаря на МКБППМН, Ю. А., във връзка с подадени от заявителката сигнали по отношение на нейни „закононарушения, потвърдени със становище на ЦКБППМН от 08.11.2022г.“.

С писмо от 03.05.2023г., сезираният орган на основание чл.31, ал.2 ЗДОИ е поискал изрично писмено съгласие от посоченото в заявлението лице – Ю. А. за предоставяне на поисканата информация. В отговор, с писмо от 09.05.2023г. Ю. А. е изразила изрично несъгласие за предоставяне на информацията. Въз основа на отговора на третото лице, с обжалваното в настоящото производство Решение № РСЛ20-ГР94-3796-(15)/22.05.2023г. сезираният орган е отказал достъп до поисканата информация. Изложил е мотиви, че заявлението отговаря на изискванията за редовност и е конкретизирано, но не следва исканата информация да се предоставя, тъй като се иска предоставяне на информация, която касае лични данни, които засягат личността на трето лице и попадат в обхвата на пар.1, т.1 от ДР на ЗДОИ във връзка с чл.4, т.1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, за които достъпът е изключен за предоставяне по реда на чл.2, ал.3 ЗДОИ. Допълнително се е позовал на отказа на третото лице да се предостави исканата информация, както и на разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗДОИ за ограничаване достъпа до обществена информация.

По делото са приети като писмени доказателства и документи – сигнали, писма, становища, във връзка с образувана преписка пред МКБППМН, район С., по повод постъпил сигнал в районната администрация от родител на ученик в първи клас на 148 ОУ „Проф. д-р Л. М.“, [населено място], относно агресивно поведение от страна на неговия съученик – И. Ч. – син на жалбоподателката. В това число е прието и писмо от 25.04.2023г. от кмета на СО район „С.“ адресирано до директора на дирекция „Сигурност“ към СО, от което се установява, че във връзка с подадения от Д. И. Ч. сигнал с твърдения за извършени неправомерни действия от страна на секретаря на МКБППМН, кметът на район „С.“ в качеството му на работодател е изискал писмени обяснения от служителя. Постъпили са обяснения с вх.№ РСЛ20-ГР94-3798-(6)/28.11.2022г. (достъп до които е поискала жалбоподателката), като органът е посочил, че след като се е запознал с тях, както и със становището на секретаря на ЦКБППМН е установил, че не е налице превишаване или злоупотреба със служебно положение, поради което не е наложено дисциплинарно наказание.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДОИ предвижда решенията за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация да се обжалват пред съответния административен съд, по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на

издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В конкретния случай оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – сезираният орган със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, в предвидената от закона форма с посочени фактически и правни основания за издаването и ясна разпоредителна част. Не се допуснати и нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателката.

Спорният по делото въпрос е дали са налице материалноправните предпоставки да се откаже достъп до поисканата със заявление с вх.№ РСЛ20-ГР94-3796-(8)/28.04.2023г. информация.

В заявлението си, жалбоподателката е поискала достъп до конкретен документ – обяснения на секретаря на МКБППМН район „С.“, изискани ѝ от кмета на СО район „С.“ по повод подаден сигнал от Д. Ч.. Съдът намира, че информацията съдържаща се в конкретния документ, не попада в приложното поле на чл.2 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата, обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Именно с оглед естеството на информацията – значима за обществото като цяло и нейното предназначение – да касае осъществяването на законоустановените функции на задължените субекти, ЗДОИ въвежда основания принцип да не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон – чл.7 ЗДОИ. Изисканият от жалбоподателката документ обаче – писмени обяснения дадени от служител на МКБППМН, район С., пред нейния работодател във връзка с извършена проверка за допуснати дисциплинарни нарушения, нито съдържа информация свързана с обществения живот, нито е значима за обществото като цяло за да си състави мнение относно дейността на органа. В този документ не се съдържа информация от обществено значение – информация за изпълнението на възложените със закон функции на органа, а касае даването на писмени обяснения по частен случай - личен сигнал подаден от жалбоподателката срещу действията на третото за спора лице. Следва да се отбележи, че изрично с чл.1, т.2, б“а“ Директива 2003/98/ЕО на Европейския парламент и Съвета (транспонирана с приемането на ЗДОИ) предвижда правилата за достъп до обществена информация да не се прилагат за документи, предоставянето на които е дейност, попадаща извън обхвата на обществената задача на съответните органи от обществения сектор, какъвто е и настоящия случай. Касае се за документ, част от вътрешно производство за проверка наличието на дисциплинарни нарушения, който няма самостоятелен характер и значимост за обществеността и който правилно органът е приел, че не следва да се предоставя по реда на ЗДОИ. По тези съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, право на разноски има ответникът по жалбата на основание чл.143, ал.3 АПК, като в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. Ч. срещу Решение № РСЛ20-ГР94-3796-(15)/22.05.2023г. на кмета на район „С.“ Столична община, издадено по заместване от зам. кмет на район „С.“ съгласно заповед за заместване № РСЛ23-РД09-262/16.05.2023г.

ОСЪЖДА Д. И. Ч. с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] вх.“Д“, ап.93, да заплати на Столична община, на основание чл.143, ал.3 АПК сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: